

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

XCV. Per unum hominem peccatum in hunc mundum intravit, & per peccatum mors, & ita in omnes homines mors pertransijt. Paul. ad Rom. c. 5. v. 12.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

mysterium Marianæ immaculatæ Conceptionis evenisse, nemo est, qui nesciat; Ex adversariorum nempe altercatione, hæc veritas magis semper, ac magis illuxit: ut veritatum jugiter fuerit illud Cassiani *lib. 1. de Incarn. c. 6. Semper veritas ventilata plus rutilat.* & quemadmodum ibi Thomas hæsitans aliorum fuit in fide confortator: sic in casu nostro, alius Divus Thomas, Doctor nimirum Angelicus, de singulari immaculatæ Conceptionis mysterio aliquandò dubitando, & disputando, vel (ut quidam volunt) negando, plus tamen ad piam opinionem, & venerationem, in fidelium cordibus solidandam contulit, quàm antiquæ omnium Patrum, ac

Doctorum, pro Virgine defendendâ, sententiæ profuere: etsi Angelicum hunc Doctorem, pro immaculatâ Virginis Conceptione fortiter stare, ex ejusdem Authoritate, ac sententijs, Conceptu sequenti fideliter adducendis, imò ex testimonijs omnî exceptione majoribus, Eminentissimi p. m. Cardinalis nostri Sfondrati, abundè maneat demonstratum.

§. 7. Anagramma.

IaM VaLe, Labe Carens,
pVra Delpara!

658.

Jam vale, semper munda, intacta Virago!

Versio litteralis.

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrâ Deiparâ.

CONCEPTUS XCV.

§. I. Scriptura.

659. Non IntraVIt ADæ peCCatVM.

Paul. ad Rom. 5. v. 12. *Per unum hominem peccatum in hunc mundum intravit, & per peccatum mors, & ita in omnes homines mors pertransijt.*

O Diram introgressi in hunc mundum peccati, mortisq; concomitantis memoriam! quam veritas illa Catholica, à S. Concilio Tridentino nobis proposita, sollicitè inculcat; docet enim hæc Sancta Synodus: post peccatum primorum parentum, per traductionem naturæ, traduci etiam peccatum originale, unicuique proprium, quæ (ut ibidem ait Concilium) *mors est animæ.* Hanc mortem communem, sub egregiâ quondam metaphorâ, Ezechiel prædixerat, ijs verbis: *Patres comederunt uvam acerbam, & dentes filiorum obstupescunt.* Sed clariùs illud ipsum Jeremias insinu-

avit, dicens: *Patres nostri peccaverunt, & non sunt, & nos iniquitates eorum portavimus.* Porro non me latet, multos hanc veritatem hæreticos oppugnâsse, quorum non minimus, Julianus ille apostata dicebat: *Non peccat iste qui nascitur: non peccat ille qui genuit: non peccat ille, qui condidit: per quas igitur rimas, inter tot præsidia innocentie, peccatum finis ingressum?* Verùm audi hæretice verba Pauli, pro Conceptus nostri Themate adducta! quibus clarè ostendit rimas, per quas ad nos penetravit peccatum: *Per unum, inquit, hominem, peccatum in hunc mundum intravit, & per peccatum mors, & ita in omnes homines mors pertransijt.* atque, ut modum, quo subintravit peccatum originale, clariùs intelligas, familiarem quandam similitudinem auscultata! Certè, si consideres frumentum, quod terræ mandatur, nec in eo paleas reperies, nec illæ in manu seminantis adsunt, nec in terrâ, in qua feri-

Thren. 5. v. 7.

Teste Augustini Valer. de nuptijs c. 28. tom. 7.

Sess. 5. decr. de pecc. orig.

c. 18, v. 2.

feritur, præexistebant, nec tandem cum pluvîâ Cœlesti, quâ terra illa irrigatur, decidunt: & nihilominus frumentum postea paleâ involutum nascitur. Haud aliter ergo peccatum originale nec erat in animâ; quæ secundum se omni maculâ caret: nec erat in manu DEI creantis; cum ipse sit fons totius puritatis: neque in utroque parente generante, quos supponimus justos, & sanctos esse: nihilominus tamen, dum per naturalem propagationem anima tangit carnem, ex primo illo prævaricatore ortam, in quo omnes nos peccavimus, peccati turpitudinem contrahit. quò clare collimare videntur verba illa Augustini: *Pone justum baptizatum, tanquam granum purgatum: non attendis, quia de grano purgato nascitur frumentum cum paleâ, sine quâ seminatum fuerat?* quo autem modo id fiat, in hunc modum explicari debet: nimirum, quòd Adam fuit constitutus à DEO caput suæ posteritatis, tam naturale, quàm morale: naturale quidem; quia omnes posterii ab eo erant per naturalem generationem propagandi: morale verò; quia in illius deliberatione constituit DEUS, tam pro se, quàm pro filiis suis, permanentiam in statu innocentiae, vel culpabilem illius amissionem: unde in voluntate Adæ, moraliter constituit DEUS voluntatem omnium nostrum. Ex quo factum, ut ipso transgrediente Divinum præceptum, omnes in illo transgressores facti simus, quoad sufficientiam quidem, antequam generaremur: quoad efficaciam verò, quando actu generati sumus; tunc enim actu contrahit homo peccatum ipsum originale, quod licet non sit voluntarium actu proprio, & formalî, verè tamen quasi virtualiter & interpretativè, in actu primi parentis, quatenus in ejus voluntate, ut in capite morali, omnium nostrum voluntates continebantur, & omnes in illo unum eramus. Quod ex unico Divi Thomæ exemplo clariùs patebit: Omnes enim cives pro uno corpore reputantur, & quod Reipu-

blicæ capita efficiunt, omnia illius membra fecisse dicuntur. hinc licet e. g. nil magis voluntarium debeat esse, quàm votum; nihilominus, ut votum jejuniij alicujus Civitatis obliget futuros cives, nondum natos, sufficit votum illud emisisse, non per seipsum, actu proprio, sed per actum eorum, qui capita erant Reipublicæ, in quorum voluntate censebantur eorum voluntates moraliter existere: sic ergo, quia voluntates omnium posterorum continebantur in Adamo, velut in capite morali, originalia eorû peccata censentur voluntaria, quatenus membra erant illius capitis.

Verum quid post longam hanc originalis peccati explanationem, de MARIA dicendum? num & in illam Adæ peccatum ac consequenter mors pertransiit? Assero ego indubitanter, quòd licet peccatum primi parentis, ob rationes dictas, habuerit sufficientiam, ad maculandam Beatam hanc Virginem, sicut & reliquos Adæ posterios: re tamen ipsâ non habuit efficaciam intrandi in eam, aut inferendi ei maculam aliquam; quia Filius DEI prævidens illam ipsius Matrem futuram, suâ eam gratiâ, ne inficeretur, præmunivit: sicque intrare non poterat peccatum, in quam intrare fecunda Deitatis Persona statuerat. Addo præterea, Sacris in paginis sæpius per mundum significari homines, gratiâ Divinâ vacuos: sic enim Christus ipse videtur locutus, dum ait: *Mundus eos odio habuit; quia non sunt de mundo: sicut & ego non sum de mundo.* Cum ergo MARIA semper gratiâ plena fuerit, quis credat, MARIAM in hac mundi significatione comprehendere, quando dicitur per unum hominem in mundum intrasse peccatum, & per peccatum mors? dicendum potius: sicut omnipotenti DEO placuit, Apostolos quandoque suos liberare, ne computarentur de mundo, hanc ipsam gratiam multò magis dilectissimæ suæ Matri in Conceptione concessisse, sicque Adæ peccatum in eam non intrasse. O utinam non

non intrarent in nos frequenter alia peccata actualia, & per illa formidabile aternæ mortis periculum!

4. de Salut. Angel. restantibus idCatherino, Canisio, Salmerone, &c.

660.

§. 2. *Authoritas.*

S. THOMAS AQUINAS, fAVTOR
CONCEPTÆ DELPARÆ.

1. *Potest aliquid creatum reperiri, quo nihil purius esse potest in rebus creatis, si nullâ contagione peccati inquinatum sit: & talis fuit puritas Beatæ Virginis, quæ à peccato originali, & actuali immunis fuit. In 1.^m sent. dist. 44. a. 3. ad. 3.um*
2. *Virgo fuit electa Divinitus, ut esset Mater DEI, & ideo non est dubitandum, quin DEUS, per suam gratiam, eam ad hoc idoneam reddidit, secundum quod Angelus ad eam dicit: Invenisti gratiam apud DEUM: ecce concipies, &c. non autem fuisset idonea Mater, si peccasset aliquando, tum quia honor parentum redundat in prolem, &c. unde & per oppositum, ignominia Marzris ad Filium redundasset: tum etiam, quia singularem affinitatem habuit ad Christum, qui ab eâ carnem accepit. Dicitur autem 2. ad Corinth. 6. Quæ conventio Christi ad Belial? tum etiam, quia singulari modo DEI Filius, qui est DEI sapientia, in ipsâ habitavit, non solum in animâ, sed etiam in utero. Dicitur autem Sap. 1. In malevolam animam non introibit sapientia, nec habitabit in corpore subdito peccatis. Part. 3. q. 27. a. 4.*
3. *Virum ex millibus unum reperi, scilicet Christum, qui esset sine omni peccato: mulierem autem ex omnibus non inveni, quæ à peccato omnino immunis esset, ad minus originali, vel veniali. Excipitur purissima, & omnî laude dignissima Virgo MARIA. Lect. 6. in c. 3. Ep. ad Galat. NB. Hic Textus, licet in recentioribus editionibus omissus, tamen reperitur in antiquis.*
4. *MARIA purissima fuit, quantum ad culpam; quia nec originale, nec mortale, nec veniale peccatum incurrit, Opusc.*

§. 3. *Ratio.*

IVra posterlora, nVnqVaM
Derogare possVnt IVrlbVs 661,
prlorlbVs, nlsI In CaslbVs,
à Lege satIs EX-
presIs.

SI Beata Virgo dici posset pro aliquo instanti infecta peccato originali, ratio esset; quia pariter cum cæteris mortalibus fuisset subjecta huic legi, & statuto: *Omnes in Adamo moriuntur*: Atqui huic legi non erat subjecta. Ergo, &c. Min. Prob. Huic statuto subjectus non est, qui per privilegium acquisivit jus, ut præservetur semper immunis ab omni peccato. Sed tale jus ab aeterno MARIA acquisivit. Ergo dicto statuto subjecta esse nequit. Maj. patet; In tantum enim quis subjectus est huic statuto, in quantum actu contrahere potest peccatum. Sed qui habet jus, ut semper præservetur ab omni peccato, nullum peccatum actu contrahere potest: Ergo, qui tale habet jus, statuto illi: *Omnes in Adamo moriuntur*, subjectus esse non potest. Min. verò Prob. quando quis, per privilegium acquisivit aliquod munus, eo ipso etiam per illud acquisivit jus, ad ea omnia, quæ sunt necessaria, & connexa cum tali munere. Sed B. Virgo ab aeterno, per privilegium, acquisivit munus Maternitatis DEI, & simul præservatio ab omni peccato est quid necessarium, & connexum cum tali munere: ut alibi probavimus. Ergo ab aeterno habuit jus, ut præservetur ab omni peccato. Dices: Huic Juri derogari per posterius jus, sive per illud ipsum statutum: *Omnes in Adamo moriuntur*. Sed contrà est commune Axioma Juridicum: *Jura posteriora nunquam possunt derogare prioribus, nisi in casibus, à Jure expressis*: Atqui hic non est casus à Jure expressus: Ergo huic Juri

Juri priori, de immunitate ab omni peccato, non potest derogari, per hoc posterius: *Omnes in Adamo moriuntur.*

§. 4. *Historia.*

662. pVerVLVs annI, & MensIs
VnIVs, pro VerItate, qVa-
tVor VersVs DIstInCtè
pronVntIans.

QUàm benè cecinerit Psalmista Regius, dum Psal. 8. vers. 3. ait: *Ex ore infantium, & lactentium, perfecisti laudem, propter inimicos tuos, ut destruas inimicum, &c.* id sequens confirmat miraculum: dum in quadam Hispaniæ Urbe, innocens tredecim mensium puerulus, nè verbum adhuc integrum effari doctus, sed tantum inconditè quandoque balbutiens, in honorem tamen Beatissimæ Virginis, sine labe conceptæ, pulcherrimos quatuor versus distinctissimè pronuntiavit, sicque omnes Mariani hujus privilegij impugnatores validè confundendo, non exiguam dignissimæ Numinis Genitrici, ex ore suo, laudem perfecit. Fuit autem hoc miraculum, Anno Millesimo, Sexcentesimo, Decimo septimo, Romam transmissum, ab ipso Hispalensium Archi-Episcopo, cum ibidem ritè prius discussum, ac approbatum fuisset, atque coram Beatissimo Papâ, PAULO V. in Congregatione S. Officij, primo loco, inter alia propositum.

Raynaudus Tom. 8.

pag. 322.

§. 5. *Symbolum.*

raDIO soLarI, LVtVM
non noCet.

663.

Solaris medias radius splendore cloacas
Pertransit: tamen haud contrahit inde lutum:
Peccantis medias Concepta MARIA cloacas
Naturæ transiit: nec trahit inde lutum.

Eripe me de luto, ut non insigat. Psal. 68. v. 15.

§. 6. *Antiquitas.*

ConstantINI MagnI, DebeL. 664.
LatIs hostIbVs Insigne.

Magnus ille Constantinus, cum debellatis glorioso triumpho Imperij sui perduellibus, Maxentio, & Licinio, victor ad propria reverteretur, aureum cudi imperavit Numisma, perpetuum insignis triumphii monumentum. Cernebatur in hoc Numismate, unâ ex parte, laureata ipsius Constantini effigies: ex alterâ videre erat labarum Crucis †: in eodem labaro tres orbes: ex parte verò superiori, victoriosum Christi Salvatoris Nomen: infra ad stipitem Crucis jacebat in spiram se volvens contritus serpens. Quo Numismate, nihil aliud Cæsar pijssimus denotare intendebat, quàm partam virtute Sa-

T t 3

cræ

cræ Crucis victoriam : devictas tres Orbis partes : hostium denique , Marentij , & Licinij serpentina capita , contrita , & contusa. *Jacobus Gresferus Tom. 3. de S. Cruce , l. 1. c. 5.*

Posset haud immeritò aureum hoc Numisma applicari in Insigne , relata à purissimâ DEI Genitrice victoriæ , in suâ Conceptione ; Laureata enim Constantini effigies quid aliud proderet , quàm constantiam , in nemine dignus , quàm in MARIA , lauro coronandam ? quæ sola constanter pura , nullum maculæ momentum admisit. Quid labarum Crucis , quàm partam in illâ , non nisi virtute Crucis , tam singularem de tartaro victoriam designaret ? Per tres deinde in labaro orbis , non quidem devictas tres Orbis partes , sed tria peccatorum genera , toti re-

liquo Orbi communiâ , à MARIA debellata , intelligere possemus. Contritus denique serpens , ad stipitem Crucis , in spiram convolutus , serpentem nobis infernalem ad vivum exprimeret , virtute ejusdem Crucis , à MARIA gloriosissimè in capite contritum , juxta illud : *Ipsa conteret caput tuum.* Sic enim verò eadem , quæ Constantino magno , magnæ non minùs , ac gloriosæ DEI Genitrici , sine labe conceptæ , debellatis hostibus , Insignia deservirent.

§ 7. Anagramma.

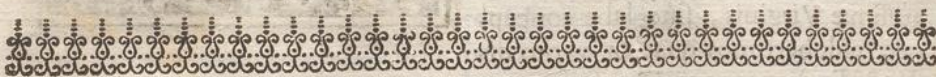
DeIpara , à Labe pVra , aC
MIRA tVteLa!

665

Agna pura es , O mei , ac mundi mira tutela!

Versio litteralis.

Ave Maria , gratiâ plena , Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS XCVI.

§. I. Scriptura.

666. gLoriosa , sIne MaCVLâ ,
& rVgâ aDæ.

Ephes. c. 5. v. 27. *Ut exhiberet sibi gloriosam Ecclesiam , non habentem maculam , aut rugam.*

Jerem.
c. 2. v. 22.

Zach. 6. 11.
v. 3.

EO jam antiquæ DEI Sponsæ , Synagogæ Judaicæ , diu tolerata devenerat perversitas , ut exprobrare illi meritò Omnipotens posset , quòd *maculata* esset usque adeò *in iniquitate suâ* , ut neque nitro , neque herbâ fullonum , Borith , elui posset : insuper *contracta* esset , instar rugæ , *anima sua in illâ*. Eam ob causam datus est illi à Christo , in ligno Crucis , libellus repudij , atque ex aperto ejus Sacratissimo latere , nova nupta prodijt Ecclesia ,

quæ sanguine , & aquâ lota , non haberet *maculam* , aut *rugam* ; adeò nimirum sollicitus impostorùm erat Christus , *ut exhiberet sibi gloriosam Ecclesiam , non habentem maculam , aut rugam.* Cùm igitur sublata , per unius Hostiæ substitutionem , veterum Sacrificiorum differentiâ , novum Sacerdotium , *secundùm ordinem Melchisedech* , Christus instituisset : absteris imperfectionum Legis antiquæ *maculis* , seniles Litteræ *rugas* adeò simul explicuit , ut mysteriorum , sub illâ latentium veritas , optatâ gratiæ , ac Legis Evangelicæ novitate , per universum mox Orbem dilataretur. Magnum profectò mysterium , in Synagogâ , & Ecclesiâ !

Verùm non minus in Evâ , & MARIA mysterium est. Dedit namque illa , longè antè Synagogam ,

ma-